

Súd: Okresný súd Bratislava II
Spisová značka: 58Cb/141/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119328659
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lenka Kudravá
ECLI: ECLI:SK:OSBA2:2020:6119328659.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava II v konaní pred sudkyňou JUDr. Lenkou Kudravou v sporovej veci žalobcu: MetLife Europe designated activity company, so sídlom Lower Hatch Street, On Hatch 20, Dublin, Írsko, zapísaný v Írskom Registri Spoločností v Dubline pod č. 415123, podnikajúca na území SR prostredníctvom MetLife Europe d.a.c., pobočka poisťovne z iného členského štátu, IČO: 47 257 105, so sídlom Pribinova 10, 811 09 Bratislava, právne zastúpený: IKRÉNYI & REHÁK, s. r. o., IČO: 36 854 808, so sídlom Šoltésovej 2, 811 08 Bratislava, proti žalovanému F. Y., Q.. XX.XX.XXXX, U. X. X, XXX XX U., o zaplatenie 29.373,95 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 29.373,95 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,00% ročne zo sumy 29.373,95 Eur odo dňa 16.05.2019 do zaplatenia a náklady spojené s uplatnením pohľadávky vo výške 40,-Eur, všetko do 60 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenou na Okresný súd Banská Bystrica dňa 03.07.2019 domáhal voči žalovanému v rámci upomínacieho konania zaplatenia sumy 29.373,95 Eur s príslušenstvom a súčasne si uplatnil aj nárok na náhradu trov konania.

2. Žalobca svoj návrh odôvodnil tým, že dňa 06.03.2017 uzatvoril so žalovaným ako finančným agentom Zmluvu o finančnom sprostredkovaní s viazaným finančným agentom (ďalej len „zmluva o finančnom sprostredkovaní), predmetom ktorej bol záväzok žalovaného vyvíjať ako viazaný finančný agent podľa § 8 zákona o finančnom sprostredkovaní činnosť podľa zmluvy o finančnom sprostredkovaní a jej príloh v prospech poisťovne na vymedzenom území a záväzok žalobcu ako poisťovne zaplatiť žalovanému odmenu v súlade so zmluvou o finančnom sprostredkovaní. Zmluva o finančnom sprostredkovaní založila medzi stranami sporu obchodnoprávny vzťah. Výkon finančného sprostredkovania je podnikaním podľa § 2 ods. 2 písm. c) Obchodného zákonníka. Totožného dňa bola medzi stranami sporu uzatvorená zmluva o produkčnej provízii s viazaným finančným agentom (ďalej len „Zmluva o PP“), predmetom ktorej bola úprava podmienok poskytovania produkčnej provízie finančnému agentovi podľa tabuľky č. 1 v článku II. bod 1 zmluvy o PP, za účelom navýšenia odmien, na ktoré vznikol žalovanému nárok podľa zmluvy. Produkčná provízia bola určená na podporu a rozvoj finančného agenta v počiatočnom období jeho spolupráce s poisťovňou (tzv. Program financovania kariéry). V článku II. bod 4 zmluvy o PP bolo o.i. dojednané, že poisťovňa bude sledovať pretrvanie poistenia, za ktoré bola finančnému agentovi vyplatená produkčná provízia podľa tabuľky, a to po dobu 24 mesiacov od účinnosti poistenia, pričom v prípade, že dôjde (i) k zániku poistnej zmluvy alebo

niektorého z jej pripoistení (s výnimkou zániku v dôsledku vzniku poistnej udalosti), alebo (ii) ak na poistnej zmluve nebude klientom uhradené príslušné poistné dlhšie ako 60 dní odo dňa dátumu jeho splatnosti, čo spôsobí zníženie poistného do takej miery, že produkčná provízia v hodnotenom mesiaci, v ktorom bolo toto poistné započítané, by bola nižšia ako skutočne vyplatená, finančný agent je povinný vrátiť (ako storno) rozdiel medzi vyplatenou produkčnou províziou a produkčnou províziou, na ktorú by mal nárok na základe takto zníženého poistného. Výška storna, ktoré je finančný agent povinný vrátiť, je 100% vyplatenej produkčnej provízie podľa tabuľky, ak dôvod storna nastane v období do 12 mesiacov od dátumu účinnosti poistenia, a 50% vyplatenej odmeny podľa tabuľky, ak dôvod nastane v období od 13.-24. mesiaca od dátumu účinnosti poistenia. Táto suma sa môže započítať voči akejkoľvek odmene, na ktorú vznikne finančnému agentovi nárok voči poisťovni. Pokiaľ výšku storna alebo jeho časti, ktorú je finančný agent povinný vrátiť poisťovni nie je možné započítať voči akejkoľvek odmene, na ktorú mu vznikne nárok voči poisťovni, je finančný agent povinný vrátiť poisťovni požadovanú výšku storna do 15 dní od doručenia výzvy na jej uhradenie. Predžalobnou výzvou na úhradu dlžnej sumy z titulu nároku na vrátenie vyplatených odmien zo dňa 25.04.2019 žalobca informoval žalovaného, že došlo k zrušeniu poistných zmlúv alebo neplateniu poistného na žalovaným sprostredkovaných poistných zmluvách, ktorých prehľad bol uvedený v prílohe predmetnej výzvy. Žalobcovi vznikol nárok na vrátenie časti odmien - produkčných provízií vyplatených v rámci programu financovania kariéry vo výške 29.373,95 Eur. Nakoľko tento nárok nebolo možné vysporiadať jeho započítaním voči odmenám, na ktoré žalovanému voči žalobcovi vznikol nárok, žalobca vyzval žalovaného na zaplatenie dlhu v lehote do 15 dní odo dňa doručenia výzvy. Výzva bola žalovanému doručená dňa 30.04.2019. Lehota na splnenie dlhu tak uplynula dňom 15.05.2019 a dňom nasledujúcim sa žalovaný dostal do omeškania.

3. Okresný súd Banská Bystrica vydal dňa 01.08.2019 platobný rozkaz sp.zn. 36Up/865/2019, voči ktorému podal žalovaný odpor. V podanom odpore žalovaný uviedol, že podnet žalobcu považuje za irelevantný, nakoľko prílohy a dôvody spomenuté v žalobe sú síce usvedčujúce a nepreukazujú skutkovú podstatu veci. Žalobca so žalovaným ukončil v decembri 2018 spoluprácu z nepochopiteľných dôvodov a s tým aj odobratie prístupu do IS, prac. emailu atď. Žalobca taktiež v priebehu posledných 3 mesiacov v roku 2019 vypovedal všetky poistné zmluvy žalovaným uzatvorené bez podania odôvodnenia. Žalovaný ďalej namietal, že výzva na zaplatenie dlhu neobsahuje podrobný a verifikovateľný matematický spôsob výpočtu (t.j. stanovenia) presnej výšky nároku žalovaného a neobsahuje ani odkaz na konkrétne ustanovenia v prílohe č. 3 zo zmluvy o finančnom sprostredkovaní s viazaným finančným agentom uzavretou dňa 06.03.2017, z ktorého by bolo možné priamo odvodiť existenciu nároku žalovaného vo výzve. Žalovaný tak namietol právny dôvod ako aj výšku nároku na vrátenie vyplatených odmien z dôvodu jeho nedôvodnosti a absolútnej nepreskúmateľnosti.

4. Podľa ustanovenia § 11 ods. 1 zákona č. 307/2016 Z.z., proti platobnému rozkazu môže žalovaný podať odpor, ktorý musí byť vecne odôvodnený. Podaním odporu sa platobný rozkaz zrušuje, to neplatí, ak bol odpor odmietnutý.

5. Žalobca vo vyjadrení k odporu uviedol, že spolupráca so žalovaným bola ukončená v súlade s bodom 10 písm. b) prílohy č. 1 zmluvy o finančnom sprostredkovaní s viazaným finančným agentom z dôvodu, že žalovaný si riadne neplnil svoje povinnosti vyplývajúce zo zmluvy, najmä tie, ktoré je možné vyvodiť z bodu 9 prílohy č. 1 zmluvy, tzn. nedosahoval výsledky podľa pravidiel a postupov žalobcu platných pre finančných agentov, uvedených v Agentúrnom Spravodaji distribuovanom poisťovňou agentúram finančných agentov. Navyše aj sám žalovaný požiadal žalobcu o okamžité ukončenie zmluvy a odregistrovanie žalovaného ako viazaného finančného agenta v príslušnom zozname a v príslušnom podregistri vedenom Národnou bankou Slovenska. Nárok na storno z vyplatených odmien je objektívnou skutočnosťou, ktorá je dôsledkom neplnenia poistného z jednotlivých zmlúv sprostredkovaných žalovaným. Žalobca má za to, že už v samotnej výzve zo dňa 25.04.2019 bolo matematicky stanovené, aká výška storna pripadá na jednotlivé poistné zmluvy sprostredkované žalovaným v prospech žalobcu, ktoré boli zaradené do programu financovania kariéry žalovaného. Vo vzťahu k uvedenému žalobca súdu predložil prehľad príslušných poistných zmlúv a bližšie špecifikovanie výšky storna pripadajúce na dané poistné zmluvy. Žalobca predložil i všetky návrhy na uzatvorenie poistných zmlúv, ktoré boli zaradené do programu financovania kariéry žalovaného a z ktorých bola vypočítaná výška storna. Aj napriek tomu, že žalovaný nerozporuje vyplatenie odmien zo strany žalobcu, t.j. táto skutočnosť nie je medzi stranami sporná, žalobca uviedol, že žalovanému bola v rámci spolupráce na jeho bankový účet vyplatená celková odmena vo výške 48.390,77 Eur a to v období od marca 2017 do októbra 2018. Podľa zmluvne dojednaných podmienok nastal dôvod pre

uplatnenie storna, ktorý môže nastať aj v prípade, ak poistný vzťah z konkrétnej poistnej zmluvy nezanikne. Žalobca svoj nárok odvodzuje zo skutočnosti, že poistné zmluvy zaradené do programu financovania kariéry žalovaného nepretrvali v tom zmysle, že na nich pripadajúce poistné nebolo konkrétnymi poistníkmi poukazované žalobcovi, a to či už (i) z dôvodu zániku poistnej zmluvy alebo (ii) z dôvodu nezaplatenia poistného v sledovanom období. Vo svetle uvedeného majú oba prípady vzniku nároku na storno rovnaký dôsledok, a to že dojednané poistné nebolo žalobcovi hradené v sledovanom období v predpokladanom rozsahu, avšak provízia za tieto poistné zmluvy bola žalovanému už poukázaná. Vo vzťahu k prvému spôsobu vzniku nároku na storno (zánik poistných zmlúv) žalobca do konania predložil žiadosti poistníkov o zrušenie poistných zmlúv ako i žiadosti o zrušenie poistných zmlúv do dvoch mesiacov od vzniku poistného vzťahu. Žalobca tak nevypovedal ani jednu poistnú zmluvu sprostredkovanú žalovaným ako finančným agentom, keďže tieto zanikli buď na základe jednostranného právneho úkonu konkrétnych poistníkov alebo pre nezaplatenie poistného. Vo vzťahu k preukázaniu negatívnej skutočnosti, akou je nezaplatenie poistného na ostávajúcich poistných zmluvách sprostredkovaných žalovaným na základe návrhov na uzatvorenie poistných zmlúv (druhý spôsob vzniku nároku na storno), žalobca poukázal na rozhodovaciu prax všeobecných súdov napríklad rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 3Cob/112/2014 zo dňa 25.11.2015, rozsudok Krajského súdu v Žiline sp.zn. 9Co/720/2014 zo dňa 07.10.2014, či rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 6MCdo/17/2010 zo dňa 28.03.2012, z ktorých vyplýva záver, že od žalobcu nemožno sptavodlivo žiadať, aby preukazoval neexistenciu právnej skutočnosti v podobe nezaplatenia poistného jednotlivými poistníkmi. Na základe uvedeného žalobca považuje všetky tvrdenia žalovaného uvedené v odpore za bezpredmetné.

6. Okresný súd Banská Bystrica podľa ustanovenia § 14 ods. 3 zákona č. 307/2016 Z.z. v spojení s ustanovením § 13 a § 15 zákona č. 160/2015 Z.z., postúpila vec tunajšiemu súdu na prejednanie a rozhodnutie.

7. Žalovaný podaním doručeným súdu dňa 18.11.2019 zotrval na svojich vyjadreniach uvedených v odpore a ďalej poukázal na prílohu č. 3, ktorá pojednáva o prevzatí zodpovednosti za škodu spôsobenú pri vykonávaní finančného sprostredkovania vo vzťahu k tomu, že žalobca si uplatňuje nárok práve v súvislosti s výkonom činnosti, pričom žalobca strhával žalovanému mesačne poistné za poistenie za finančnú zodpovednosť za škodu spôsobenú žalovaným. Záverom uviedol, že žalobca nevyplatil žalovanému finančnú odmenu za november 2018, december 2018 a január 2019 a taktiež v tomto období prestal so žalovaným komunikovať a jediná informácia, čo žalovaný obdržal bola, že dostane okamžitú výpoveď v januári bez uvedenia dôvodu. Žalovaný navrhol žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

8. Súd vytýčil na deň 03.03.2020 pojednávanie vo veci samej, na ktorom žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu zotrval na podanej žalobe a písomnom vyjadrení k odporu a ďalej uviedol, že pokiaľ ide o vyjadrenie žalovaného, kde upozornil na skutočnosť, že žalobca nepoukázal na konkrétne ustanovenia prílohy č. 3, ktoré rieši prevzatie zodpovednosti za škodu, tento má za to, že predmetom tohto konania nie je prevzatie zodpovednosti za škodu, podľa § 30 zákona o finančnom sprostredkovaní, ale nárok na úhradu dlžnej sumy z titulu nároku na vrátenie nároku časti vyplatennej odmeny v rámci programu financovania kariéry podľa zmluvy o produkčnej provízii. Tento nárok a povinnosť žalovaného vyplýva zo zmluvného dojednanja, ktoré je obsiahnuté v článku 2 bod 4 zmluvy o produkčnej provízii, v zmysle ktorého žalobca sleduje pretrvanie poistenia, za ktoré bola žalovanému vyplatená produkčná provízia, po dobu 24 mesiacov. V prípade, že dôjde k zániku poistnej zmluvy, alebo na poistnej zmluve nebude klientom uhradené príslušné poistné, čo spôsobí zníženie poistného do takej miery, že produkčná provízia v hodnotenom mesiaci, kde bolo toto poistné započítané, by bola nižšia ako skutočne vyplatená, žalovanému vznikne povinnosť vrátiť storno ako rozdiel medzi vyplatenou produkčnou províziou a produkčnou províziou, na ktorú by mal nárok na základe takto zníženého poistného. Odmeny žalobca vypláca ako zálohy, pričom nárok na tieto odmeny sa odvíja od spätného vyhodnotenia podmienok. Žalobcovi teda bola v rámci spolupráce vyplatená produkčná provízia vo výške 48.390,77 Eur, a teda žalobca si neuplatňuje nárok na vyplatenie 100 % vyplatených odmien, ale iba tú časť odmien, kde neboli splnené podmienky na vyplácanie. Výpoveď zo zmlúv bola podaná v decembri 2018 s výpovednou dobou 30 dní. Žalovaný na pojednávaní uviedol, že nerozporuje uzatvorenie zmlúv, ani vykonávanie činnosti pre žalobcu. Niektorým klientom, ktorých žalovaný zabezpečil, nebolo oznámené zo strany žalobcu, že s nimi tento ukončil poistné zmluvy. Zmluvy boli stornované. Bez udania dôvodu žalobca ukončil zmluvy i so žalovaným. Žalovaný poukázal na to, že keby ho žalobca bez dôvodu nevyhodil, škoda by nevznikla s poukazom na prílohu č. 3 (prevzatie zodpovednosti za

škodu spôsobenú pri vykonávaní finančného sprostredkovania). Žalobca si túto prílohu sám k zmluve „vymyslel“. Žalobca nemá nárok na zaplatenie žalovanej sumy. V prípade ak by súd rozhodol tak, že návrhu vyhovie, žalovaný požiadal, aby mu súd umožnil sumu splácať v splátkach po 100,- Eur mesačne, nakoľko v súčasnosti si hľadá prácu, stály príjem nemá (len brigády), avšak výdavky má minimálne. K tvrdeniu žalovaného, že klientom nebola oznámená skutočnosť, že zmluvy budú ukončené, žalobca uviedol, že toto tvrdenie nie je pravdivé, nakoľko všetky poisťné zmluvy sprostredkované žalovaným zanikli buď na základe žiadosti samotných klientov o zrušenie alebo z dôvodu neuhradenia poisťného klientmi. O tomto žalobca predložil aj dôkazy do konania - návrhy na zrušenie. Žalobca má za to, že z predložených dôkazov je zrejmý vznik, existencia aj zánik predmetných poisťných zmlúv. Pokiaľ ide o bezdôvodné ukončenie zmluvy so žalovaným, spolupráca bola ukončená podľa bodu 9 prílohy č. 1 zmluvy o finančnom sprostredkovaní z dôvodu, že žalovaný nedosahoval výsledky podľa pravidiel a postupov žalobcu. Pokiaľ ide o prílohu č. 3, žalobca uviedol, že predmetom tohto konania nie je prevzatie zodpovednosti za škodu, ale povinnosť žalovaného vrátiť časť vyplatených odmien ako storno podľa čl. 2 bod 4 zmluvy o produkčnej provízií. K splátkam nároku zo strany žalovaného žalobca uviedol, že nesúhlasí s plnením v splátkach z dôvodu ich neprimeranej výšky. Žalovaný záverom uviedol, že klient neboli oboznámení, že zmluva nie je platná. Mysleli si, že poisťenie trvá. Žalovaný nerozumie, za čo potom žalobca berie zodpovednosť, v čom je zodpovednosť podľa prílohy č. 3 iná od ich nároku uplatneného žalobou. Nárok žalobcu neuznáva.

9. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinami založenými do súdneho spisu a zistil nasledovný skutkový a právny stav:

10. Žalovaný ako finančný agent na jednej strane a žalobca ako poisťovňa na strane druhej uzatvorili dňa 06.03.2017 zmluvu o finančnom sprostredkovaní s viazaným finančným agentom a to v súlade s ustanoveniami § 642 a nasl. zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka v znení neskorších predpisov a zákona č. 8/2008 Z. z. o poisťovníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, zákona č. 186/2009 Z. z. o finančnom sprostredkovaní a finančnom poradenstve a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov a zákona č. 122/2013 Z. z. o ochrane osobných údajov v znení neskorších predpisov, s výslovnou dohodou o voľbe práva, t. j. právneho poriadku Slovenskej republiky. Predmetom zmluvy boli činnosti vyplývajúce zo zmluvy a jej príloh v prospech žalobcu, za čo sa žalobca zaviazal zaplatiť žalovanému odmenu v súlade s touto zmluvou a jej prílohami. Zmluva bola uzatvorená na dobu neurčitú. Súčasťou zmluvy bola príloha č. 1 - Podmienky, príloha č. 2 - Tarify, schéma odmien a príloha č. 3 - Prevzatie zodpovednosti za škodu spôsobenú pri vykonávaní finančného sprostredkovania.

11. Z bodu 9. Prílohy č. 1 (Podmienky) Zmluvy o finančnom sprostredkovaní s viazaným finančným agentom, vyplýva, že finančný agent sa zaväzuje dosiahnuť výsledky podľa pravidiel a postupov poisťovne platných pre finančných agentov a uvedených v Agentúrnom Spravodaji distribuovanom poisťovňou agentúram finančných agentov v ich platnom znení.

12. Z bodu 10 písm. b) Prílohy č. 1 (Podmienky) Zmluvy o finančnom sprostredkovaní s viazaným finančným agentom, vyplýva, že platnosť tejto zmluvy môže byť ukončená písomnou výpoveďou zo strany poisťovne v prípade, že finančný agent opakovane alebo závažným spôsobom porušil ustanovenia zákona o finančnom sprostredkovaní a finančnom poradenstve, osobitných predpisov alebo iných všeobecne záväzných právnych predpisov, ktoré sa vzťahujú na vykonávanie finančného sprostredkovania alebo písomnou výpoveďou ktorejkoľvek zmluvnej strany bez uvedenia dôvodu, s tým, že výpovedná lehota v oboch prípadoch trvá 30 dní a začne plynúť dňom doručenia výpovede druhej zmluvnej strane.

13. Z prílohy č. 3 Zmluvy o finančnom sprostredkovaní s viazaným finančným agentom vyplýva, že žalobca v súlade s ustanovením § 30 ods. 6 zákona o finančnom sprostredkovaní a finančnom poradenstve prevzal za žalovaného zodpovednosť za škodu spôsobenú pri vykonávaní finančného sprostredkovania podľa Zmluvy o finančnom sprostredkovaní s viazaným finančným agentom a to po dobu trvania tejto zmluvy. Žalovaný sa zároveň zaviazal zaplatiť žalobcovi za prevzatie zodpovednosti za škodu spôsobenú pri vykonávaní finančného sprostredkovania podľa zmluvy mesačnú odmenu v lehote a vo výške určenej v Agentúrnom Spravodaji. Predmetná príloha je opatrená podpisom sporových strán.

14. Žalovaný ako finančný agent na jednej strane a žalobca ako poisťovňa na strane druhej uzatvorili dňa 06.03.2017 zmluvu o produkčnej provízií s viazaným finančným agentom, predmetom ktorej je úprava podmienok poskytovania produkčnej provízie (ďalej len „PP“) žalovanému v období od 06.03.2017 do 28.02.2019, za účelom navýšenia odmien, na ktoré má žalovaný nárok podľa Zmluvy o finančnom sprostredkovaní s viazaným finančným agentom, uzatvorenej totožného dňa, časti Tarify Prílohy č. 2. PP je určená na podporu a rozvoj žalovaného v počiatočnom období jeho spolupráce so žalobcom a bude vyplácaná v prípade splnenia podmienok bližšie definovaných v tejto zmluve a/alebo Agentúrnou Spravodají distribuovanom žalobcom.

15. Z bodu 4 Článku II. zmluvy o produkčnej provízií s viazaným finančným agentom vyplýva, že poisťovňa bude sledovať pretrvanie poistenia, za ktoré bola finančnému agentovi vyplatená produkčná provízia podľa tabuľky, a to po dobu 24 mesiacov od účinnosti poistenia, pričom v prípade, že dôjde (i) k zániku poistnej zmluvy alebo niektorého z jej pripoistení (s výnimkou zániku v dôsledku vzniku poistnej udalosti), alebo (ii) ak na poistnej zmluve nebude klientom uhradené príslušné poistné dlhšie ako 60 dní odo dňa dátumu jeho splatnosti, čo spôsobí zníženie poistného do takej miery, že produkčná provízia v hodnotenom mesiaci, v ktorom bolo toto poistné započítané, by bola nižšia ako skutočne vyplatená, finančný agent je povinný vrátiť (ako storno) rozdiel medzi vyplatenou produkčnou províziou a produkčnou províziou, na ktorú by mal nárok na základe takto zníženého poistného. Výška storna, ktoré je finančný agent povinný vrátiť, je 100% vyplatenej produkčnej provízie podľa tabuľky, ak dôvod storna nastane v období do 12 mesiacov od dátumu účinnosti poistenia, a 50% vyplatenej odmeny podľa tabuľky, ak dôvod nastane v období od 13.-24. mesiaca od dátumu účinnosti poistenia. Táto suma sa môže započítať voči akejkoľvek odmene, na ktorú vznikne finančnému agentovi nárok voči poisťovni. Pokiaľ výšku storna alebo jeho časti, ktoré je finančný agent povinný vrátiť poisťovni nie je možné započítať voči akejkoľvek odmene, na ktorú mu vznikne nárok voči poisťovni, je finančný agent povinný vrátiť poisťovni požadovanú výšku storna do 15 dní od doručenia výzvy na jej uhradenie. Súčasťou zmluvy bola príloha č. 1 - Príloha B - Program financovania kariéry.

16. Z bodu 3 článku III. zmluvy o produkčnej provízií s viazaným finančným agentom vyplýva, že právna vzťahy neupravené touto zmluvou sa riadia príslušnými ustanoveniami Obchodného zákonníka a inými všeobecne záväznými právnymi predpismi.

17. Z bodu 5 písm. d) článku III. zmluvy o produkčnej provízií s viazaným finančným agentom vyplýva, že táto zmluva sa uzatvára na dobu určitú. Okrem uplynutia doby, na ktorú sa zmluva uzatvorila, môže byť ukončená automaticky v prípade ukončenia platnosti Zmluvy o finančnom sprostredkovaní s viazaným finančným agentom.

18. Listom zo dňa 11.12.2018 adresovanom žalovanému, žalobca vypovedal zmluvu o finančnom sprostredkovaní s viazaným finančným agentom (v zmysle bodu 10b zmluvy) a súčasne žalovanému oznámil, že jeho spolupráca so žalobcom skončí uplynutím 30 dňovej výpovednej doby, ktorá začne plynúť dňom doručenia tejto výpovede. Žalovaný prevzal výpoveď dňa 23.12.2018, skutočnosť ktorá vyplýva z potvrdenia o prevzatí zásielky, opatrená podpisom žalovaného.

19. Žalovaný listom adresovanom žalobcovi tohto požiadal o ukončenie sprostredkovateľskej zmluvy a okamžité odregistrovanie z Národnej banky Slovenska, zo všetkých podsektorov, v ktorých je žalovaný pod spoločnosťou žalobcu registrovaný a to životné poistenie a neživotné poistenie k dátumu doručenia žiadosti.

20. Listom zo dňa 25.04.2019 žalobca vyzval žalovaného na zaplatenie dlžnej sumy vo výške žalovanej istiny a to v lehote do 15 dní od doručenia tejto výzvy. Súčasťou výzvy bol prehľad príslušných poistných zmlúv a bližšie špecifikovanie výšky storna pripadajúce na dané poistné zmluvy. Žalovaný si výzvu prevzal dňa 30.04.2019, o čom svedčí priložená doručka.

21. Vo vzťahu k rozhodnému právu aplikovanému na daný skutkový stav súd postupoval podľa Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008 zo 17. júna 2008 o rozhodnom práve pre zmluvné záväzky (tzv. Rím I). Podľa čl. 3 bod 1 tohto nariadenia zmluva sa spravuje právnym poriadkom, ktorý si zvolia zmluvné strany. Voľba musí byť urobená výslovne alebo jasne preukázaná ustanoveniami zmluvy alebo okolnosťami prípadu, čo v uvedenom spore vyplýva z oboch zmlúv (zmluva

o finančnom sprostredkovaní s viazaným finančným agentom a zmluva o produkčnej provízií) o voľbe práva Slovenskej republiky.

22. Podľa ustanovenia § 2 ods. 1 zákona č. 186/2009 Z.z. o finančnom sprostredkovaní a finančnom poradenstve (účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy), finančným sprostredkovaním je vykonávanie najmenej jednej z týchto činností: a) predkladanie ponúk na uzavretie zmluvy o poskytnutí finančnej služby, uzavieranie zmluvy o poskytnutí finančnej služby a vykonávanie ďalších činností smerujúcich k uzavretiu alebo k zmene zmluvy o poskytnutí finančnej služby, b) poskytovanie odbornej pomoci, informácií a odporúčaní klientovi na účely uzavretia, zmeny alebo ukončenia zmluvy o poskytnutí finančnej služby, c) spolupráca pri správe zmluvy o poskytnutí finančnej služby, ak charakter finančnej služby takú spoluprácu umožňuje, d) spolupráca pri vybavovaní nárokov a plnení plynúcich klientovi zo zmluvy o poskytnutí finančnej služby, najmä v súvislosti s udalosťami rozhodujúcimi pre vznik takýchto nárokov, ak charakter finančnej služby takúto spoluprácu umožňuje.

23. Podľa ustanovenia § 2 ods. 5 zákona č. 186/2009 Z.z. o finančnom sprostredkovaní a finančnom poradenstve, finančné sprostredkovanie vykonávané podľa tohto zákona je podnikaním.

24. Podľa ustanovenia § 8 zákona č. 186/2009 Z.z. o finančnom sprostredkovaní a finančnom poradenstve, viazaný finančný agent vykonáva finančné sprostredkovanie na základe písomnej zmluvy s finančnou inštitúciou, pričom v tom istom čase môže mať finančný agent uzavretú písomnú zmluvu v jednom sektore najviac s jednou finančnou inštitúciou, to neplatí pre sektor poistenia alebo zaistenia, v ktorom môže mať finančný agent uzavretú písomnú zmluvu najviac s jednou poisťovňou vykonávajúcou len životné poistenie a zároveň najviac s jednou poisťovňou vykonávajúcou neživotné poistenie.

25. Podľa ustanovenia § 30 ods. 1 zákona č. 186/2009 Z.z. o finančnom sprostredkovaní a finančnom poradenstve, finančný agent a finančný poradca sú zodpovední za škodu spôsobenú pri vykonávaní finančného sprostredkovania alebo finančného poradenstva.

26. Podľa ustanovenia § 30 ods. 2 prvá veta zákona č. 186/2009 Z.z. o finančnom sprostredkovaní a finančnom poradenstve, samostatný finančný agent a finančný poradca musia byť poistení pre prípad zodpovednosti za škodu spôsobenú pri vykonávaní finančného sprostredkovania alebo finančného poradenstva pred začatím ich vykonávania a toto poistenie musí trvať po celú dobu ich vykonávania.

27. Podľa ustanovenia § 30 ods. 3 zákona č. 186/2009 Z.z. o finančnom sprostredkovaní a finančnom poradenstve, ak ide o samostatného finančného agenta alebo finančného poradcu, ktorý je oprávnený vykonávať finančné sprostredkovanie alebo finančné poradenstvo v sektore poistenia alebo zaistenia podľa odseku 2 musí mať platnosť aj na území iných členských štátov...

28. Podľa ustanovenia § 30 ods. 6 zákona č. 186/2009 Z.z. o finančnom sprostredkovaní a finančnom poradenstve, ustanovenia odsekov 2 a 3 sa vzťahujú na viazaného finančného agenta rovnako; to neplatí ak za neho zodpovednosť za spôsobenú škodu prevzala finančná inštitúcia, s ktorou má viazaný finančný agent uzavretú zmluvu podľa § 8.

29. Podľa ustanovenia § 2 ods. 2 písm. c) zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka (ďalej len „Obchodný zákonník“), podnikateľom podľa tohto zákona je osoba, ktorá podniká na základe iného než živnostenského oprávnenia podľa osobitných predpisov.

30. Podľa ustanovenia § 261 ods. 1 Obchodného zákonníka, táto časť zákona upravuje záväzkové vzťahy medzi podnikateľmi, ak pri ich vzniku je zrejmé s prihliadnutím na všetky okolnosti, že sa týkajú ich podnikateľskej činnosti.

31. Podľa ustanovenia § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka, účastníci môžu uzavrieť aj takú zmluvu, ktorá nie je upravená ako typ zmluvy. Ak však účastníci dostatočne neurčia predmet svojich záväzkov, zmluva nie je uzavretá.

32. Podľa ustanovenia § 369 ods. 1 a 2 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, vzniká veriteľovi, ktorý si splnil svoje zákonné a zmluvné povinnosti, právo požadovať z nezaplatenej sumy úroky z omeškania vo výške dohodnutej v zmluve, a to bez potreby

osobitného upozornenia. Ak výška úrokov z omeškania nebola dohodnutá, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania v sadzbe, ktorú ustanoví vláda Slovenskej republiky nariadením.

33. Podľa ustanovenia § 1 ods. 2 Nariadenia vlády SR č. 21/2013 Z. z., namiesto úrokov z omeškania podľa sadzby určenej podľa odseku 1 môže veriteľ požadovať úroky z omeškania v sadzbe, ktorá sa rovná základnej úrokovej sadzbe Európskej centrálnej banky platnej k prvému dňu omeškania zvýšenej o deväť percentuálnych bodov; takto určená sadzba úrokov z omeškania platí počas celej doby omeškania.

34. Podľa ustanovenia § 2 Nariadenia vlády č. 21/2013 Z. z., výška paušálnej náhrady nákladov spojených s uplatnením pohľadávky podľa § 369c ods. 1 zákona je 40 eur jednorazovo bez ohľadu na dĺžku omeškania.

35. Podľa ustanovenia § 642 Obchodného zákonníka, Zmluvou o sprostredkovaní sa sprostredkovateľ zaväzuje, že bude vyvíjať činnosť smerujúcu k tomu, aby záujemca mal príležitosť uzavrieť určitú zmluvu s tretou osobou, a záujemca sa zaväzuje zaplatiť sprostredkovateľovi odplatu (províziu).

36. Z vykonaného dokazovania a zisteného skutkového stavu veci vyvodil súd právny záver, že žaloba je dôvodná. Strany sporu uzatvorili dňa 06.03.2017 dve zmluvy a to zmluvu o finančnom sprostredkovaní s viazaným finančným agentom (ďalej len „zmluva o FS“) a zmluvu o produkčnej provízií s viazaným finančným agentom (ďalej len „zmluva o PP“) vrátane ich príloh. Vzhľadom na obsah záväzkovo-právneho vzťahu a vyššie citované zákonné ustanovenia súd posúdil zmluvný vzťah procesných strán ako obchodno-právny založený primárne sprostredkovateľskou zmluvou podľa § 642 Obchodného zákonníka (zmluva o FS) a zmluvou nepomenovanou podľa § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka (zmluva o PP) v spojitosti so zákonom č. 186/2009 Z.z. o finančnom sprostredkovaní a finančnom poradenstve účinného ku dňu uzatvorenia zmlúv. Na základe tohto zmluvného vzťahu sa žalovaný zaviazal vykonávať sprostredkovanie zmlúv v sektore poistenia v prospech žalobcu, za vykonávanú činnosť ktorú mu vzniklo právo na vyplatenie odmeny podľa dohodnutého provízneho systému odmenovania. Tieto skutočnosti neboli medzi stranami sporné, ako ani nebolo sporné, že zmluvy zanikli na základe výpovede danej žalobcom. Pri naplnení zmluvne predpokladaných podmienok sa žalobca podanou žalobou domáha voči žalovanému vrátenia časti vyplatennej odmeny, nakoľko poisťné zmluvy sprostredkované žalovaným pre žalobcu zanikli z dôvodu nezaplatenia poisťného či z dôvodu žiadosti klienta o zrušenie zmluvy do dvoch mesiacov od vzniku poisťného vzťahu. Povinnosť vrátiť časť odmeny žalobcovi, ktorej nárok odpadol potom, čo poisťné zmluvy v sledovanom období (podľa bodu 4 článku II zmluvy o PP) sprostredkované žalovaným zanikli, bola medzi stranami sporná, resp. žalovaný nárok žalobcu neuznáva z dôvodu, že nárok neobsahuje matematický výpočet storna a neodkazuje na konkrétny odkaz ustanovenia v Prílohe č. 3 zmluvy o FS (prevzatie zodpovednosti za škodu spôsobenú pri vykonávaní finančného sprostredkovania), ako i z dôvodu, že podľa názoru žalovaného ak vznikol nárok žalobcu uplatnený žalobou, tento mal byť vysporiadaný práve z prílohy č. 3 zmluvy o FS.

37. V prvom rade sa tak súd zaoberal námietkou žalovaného vo vzťahu k absencii matematického výpočtu storna, pričom túto procesnú obranu žalovaného vyhodnotil ako nedôvodnú z nasledujúcich dôvodov. Žalobca už spolu s predžalobnou výzvou zo dňa 25.04.2019 doručil žalovanému prehľad príslušných poisťných zmlúv a bližšie špecifikovanie storna pripadajúce na dané poisťné zmluvy, (ktorej súčasťou boli aj vysvetlivky) z ktorého vyplýva aké konkrétne zmluvy boli zaradené do programu financovania kariéry žalovaného, aké storno pripadá na jednotlivé zmluvy a z akého dôvodu nárok na storno vznikol. Žalovaný do podania odporu (22.08.2019) nenamietal spôsob výpočtu ako provízie (vo výške 48.390,77 Eur), tak ani stornoprovízie (nárok uplatnený žalobou vo výške 29.373,95 Eur). Navyše, spôsob výpočtu provízie upravuje príloha č. 2 (Tarify) zmluvy o FS spolu so schémou odmien a spôsob výpočtu stornoprovízie upravuje bod 4 článku II. zmluvy o PP. Žalobca na podporu svojich tvrdení založil do súdneho spisu kópie návrhov poisťných zmlúv sprostredkovaných žalovaným (spolu s prílohami akými sú napríklad žiadosti poisťníkov o zrušenie poisťných zmlúv) z ktorých bola vypočítaná výška storna. Žalovaný žiadny z predložených návrhov poisťných zmlúv a výpočet storna pripadajúce na konkrétny návrh poisťnej zmluvy účinne nepoprel resp. neuviedol také tvrdenia, ktoré by oslabili alebo vyvrátili silu tvrdenia a silu dôkazu predloženého žalobcom. Výšku nároku na vrátenie časti produkčnej provízie (storna) žalobca určil ako rozdiel medzi skutočne vyplatenou produkčnou províziou a takou, na ktorú by mal žalovaný nárok na základe zníženej poisťného (pri zániku zmluvy v rozhodnom období, čo spôsobí zníženie poisťného do takej miery, že produkčná provízia by bola nižšia ako

skutočne vyplatená), nakoľko nárok na storno z vyplatených odmien je dôsledkom neplnenia poisťného z jednotlivých poisťných zmlúv sprostredkovaných žalovaným. Inak povedané, pokiaľ si klienti žalobcu, ktorých sprostredkoval žalovaný, neplnia svoje povinnosti vyplývajúce z poisťných zmlúv resp. došlo k ukončeniu poisťných zmlúv na základe žiadosti klientov sprostredkovaných žalovaným na jednej strane a žalobca už poskytol preddavok na odmenu (províziu) žalobcovi tak, ako keby k plneniu poisťných zmlúv po určitú dobu dochádzalo (z plnenia ktorého by žalobcovi vznikol zisk) na strane druhej, nemožno od žalobcu očakávať, že bude platiť sa sprostredkovanie poisťných zmlúv žalovanému, ktorých plnenie sa pre žalobcu nerealizovalo po dohodnutú dobu. Takéhoto zmluvného dojednaní si musel byť žalovaný vedomý, nakoľko uvedené mali strany sporu zakotvené priamo v zmluve o PP. Nakoľko žalovaný poprel skutkové tvrdenia žalobcu, avšak neuviedol vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, súd považoval popretie žalovaného za neúčinné (§ 151 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z.). Navyše žalovaný na podporu svojich tvrdení nenavrhol vykonať žiaden dôkaz (a to vo vzťahu k akejkoľvek procesnej obrane žalovaného).

38. V druhom rade sa súd zaoberal procesnou obranou žalovaného spočívajúcou v tom, že podľa názoru žalovaného ak vznikol nárok žalobcu uplatnený žalobou, tento mal byť vysporiadaný práve z prílohy č. 3 zmluvy o FS, ktorou je Prevzatie zodpovednosti za škodu spôsobenú pri vykonávaní finančného sprostredkovania. Pri uvedenom dokumente je potrebné uviesť, že tento sa nevzťahuje (a nepokrýva) na nárok žalobcu na vrátenie stornoprovízie (ktorá nie je škodou), nakoľko už zo samotnej podstaty (ako i názvu) dokumentu vyplýva, že tento by sa aplikoval za predpokladu, že by finančný agent svojou činnosťou spôsobil škodu klientovi, čo v danom prípade rozhodne nenastalo a teda ani tejto procesnej obrane žalovaného nemožno pričítať úspech.

39. Súd tak priznal žalobcovi nárok na vrátenie časti vyplatených provízií v žalovanej sume 29.373,95 Eur. Tým, že žalovaný riadne a včas nesplnil svoj peňažný záväzok voči žalobcovi, dostal sa v zmysle ustanovenia § 365 ods. 1 Obchodného zákonníka do omeškania s plnením peňažného dlhu, preto súd priznal žalobcovi v zmysle ustanovenia § 1 ods. 2 Nariadenia vlády SR č. 21/2013 Z. z., aj úroky z omeškania vo výške 9,00% p.a., tak ako si ich žalobca uplatnil v podanej žalobe (odo dňa nasledujúceho po uplynutí lehoty poskytnutej vo výzve na plnenie) a náklady spojené s uplatnením pohľadávky vo výške 40,-Eur. Súd podľa ustanovenia § 232 ods. 3 zákona č. 160/2015 Z.z. určil dlhšiu paričnú lehotu (60 dní) keď vzal do úvahy na jednej strane osobu žalovaného, ktorý si v súčasnosti hľadá prácu, stály príjem nemá (toho času len brigády), avšak výdavky má minimálne (aj napriek tomu, že žalovaný nepreukázal mesačnú výšku príjmu a výdavkov) a na strane druhej keď žalobca nesúhlasil s výškou mesačnej splátky (100 Eur) navrhovanou žalovaným (bez relevantného uvedenia dôvodu) v spojitosti so značnou výškou priznaného plnenia (29.373,95 Eur). Na základe uvedeného má súd za to, že zdržaním v plnení súdom ustanovenej povinnosti nebudú nad primeranú mieru dotknuté záujmy žalobcu.

40. Záverom súd dodáva, že do práva na spravodlivý proces nepatrí právo strany sporu, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov, ani právo na to, aby bola strana sporu pred všeobecným súdom úspešná, tzn. aby sa rozhodlo v súlade s jej požiadavkami a ani právo strany sporu vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia dôkazov. Súd rovnako tak nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranou sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami sporu. Odôvodnenie súdneho rozhodnutia nemá odpovedať na každú námietku alebo argument, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie vo veci.

41. Podľa ustanovenia § 255 ods. 1 a ods. 2 Civilného sporového poriadku, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

42. Podľa ustanovenia § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

43. O trovách konania tak súd rozhodol podľa ustanovenia § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku a ustanovenia § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku tak, že žalobcovi priznal právo na náhradu trov konania z dôvodu, že žalobca mal vo veci úspech v celom rozsahu. O výške náhrady trov konania

rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 zák. č. 233/1995 Z.z.) a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z.z.).